

en Krigsfortjeneste, men Forholdet er jo det omvendte, det er Skatteyderen, der skal godtgøre paa en efter Finansministerens Skøn fyldestgørende Maade — og Finansministerens Dom er her inappellabel —, at der ikke har været Krigsfortjeneste, og det forandrer Sagen fuldkomment. Det finansielle Udbytte — det føler jeg mig overbevist om — vil ikke væsentligt forringes, hvis denne Bestemmelse kommer ind, og det vil være meget lettere at føre en saa forholdsvis høj Skatteprocent, som der her er Tale om, gennem Lovgivningsmagten, naar vi holder os til Krigsindtægten, derom vidner bl. a. de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard).

Jeg kan ikke fravige den Mening, at hvis man endelig ikke vil skelne mellem Krigskonjunkturindtægt og anden Indtægt, skal man gøre Skridtet fuldt ud og tage en ekstraordinær Beskatning af alle Indtægter over en vis Størrelse uden Hensyn til, om de er Merindtægter eller regelmæssigt flydende Indtægter; thi det er ubestrideligt, at den, der har en stor Indtægt, regelmæssigt flydende fra Aar til Aar, har meget større Skattebyrde end den, der et enkelt Aar har en Merindtægt, som maaske kun skyldes, at han har haft ekstraordinære Tab de foregaaende Aar, eller andre Forhold, som paa ingen Maade gør ham til et saa godt Skatteobjekt som Skatteyderen med den regelmæssige store Indtægt.

P. Th. Nielsen: Jeg finder ingen Anledning til at indlade mig i nogen længere Debat med det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen); men jeg ønsker dog at sige til ham, at de Tanker, jeg gav Udtryk for her i Dag, er ikke noget nyt. Jeg kan henvise det ærede Medlem til Spalte 2719 i Tidenden; der vil han finde, at jeg har sagt, at „jeg ønskede en kraftig Omdrejning af denne Skat“ — det var Merindkomstskatten, jeg talte om —, „saa vi derigennem kunde ramme Rederne yderligere og ogsaa alle andre store Indkomster fra de store Aktieselskaber“. Naar det ærede Medlem mener, at jeg ved at fremdrage forskellige Aktieselskaber havde taget Hensyn til, hvilket politisk Standpunkt de Folk havde, der dirigerede disse Selskaber, er det ganske med Urette. Jeg kender ikke noget til, hvilket politisk Standpunkt Direktørerne for Kulkompagniet, for Nielsen & Winther, for Gødningskompagniet o. s.

v. eller Direktørerne for de forskellige Dampskibsselskaber har.

Naar det ærede Medlem til Slutning kom ind paa at tale om Andelsselskaberne og om et Monopol, som navnlig Slagterierne skal have faaet, kan jeg heller ikke her anerkende Rigtigheden af hans Udtalelser. Slagterierne har i hvert Fald ikke faaet et Monopol i den Forstand, at det har givet dem en begunstiget Stilling i Sammenligning med den Stilling, de havde i Forvejen. Ved den Ordning, der er truffet, har man netop søgt at ordne det saaledes, at Slagteriernes Stilling med Hensyn til Eksporten forblev den samme under Krigen, som den var før Krigen, hverken mere eller mindre.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal vil jeg sige, at det er ligegyldigt, om det ærede Medlem betragter Ordningen af Flæskeeksporten som et værdifuldt Monopol eller som et ikke værdifuldt Monopol; faktisk er det, at Slagterierne har faaet Eneret til denne Eksport her fra Landet, og der er andre Mennesker, som har mistet deres Erhverv netop derved, og derved har maaske Samfundet mistet en Skatteindtægt. Det var da kun rimeligt, at de, der har faaet disse Menneskers Forretning, til Gengæld kom til at svare Skat.

Det ærede Medlem paastaar, at han allerede tidligere har udtalt sig for, at Rederne skulde betale en højere Skat, men jeg tror nok, det ærede Medlem fremsatte denne Udtalelse i Forbindelse med Ønsket om, at man skulde gaa fra Fragtskatten over til en almindelig Indkomstskat. Men det er jo ikke sket, og det ærede Medlem ved saare vel, hvordan det gaar Fragtskatten. Den ligger oppe i Landstinget; der arbejdes vistnok flittigt paa den; men det bliver alligevel ikke til ret meget. Og Landstinget har i og for sig heller ikke lært noget særlig godt henede, thi her beholdt vi denne Skat i flere Uger, uden at der blev gjort meget ved den, fordi det ærede Medlems Parti skulde undersøge og undersøge, hvorledes de vilde stille sig til den. Nu nærmer Paasketiden sig, og Rigsdagen skal sendes hjem; jeg ved ikke, hvordan det gaar med denne Skat i Landstinget; men jeg synes, det ærede Medlem gjorde bedre i at arbejde ihærdigt for den end at møde her, naar Udvalget er færdigt med sit Arbejde, og sige, at en Skat paa 25 pCt. er for lille.